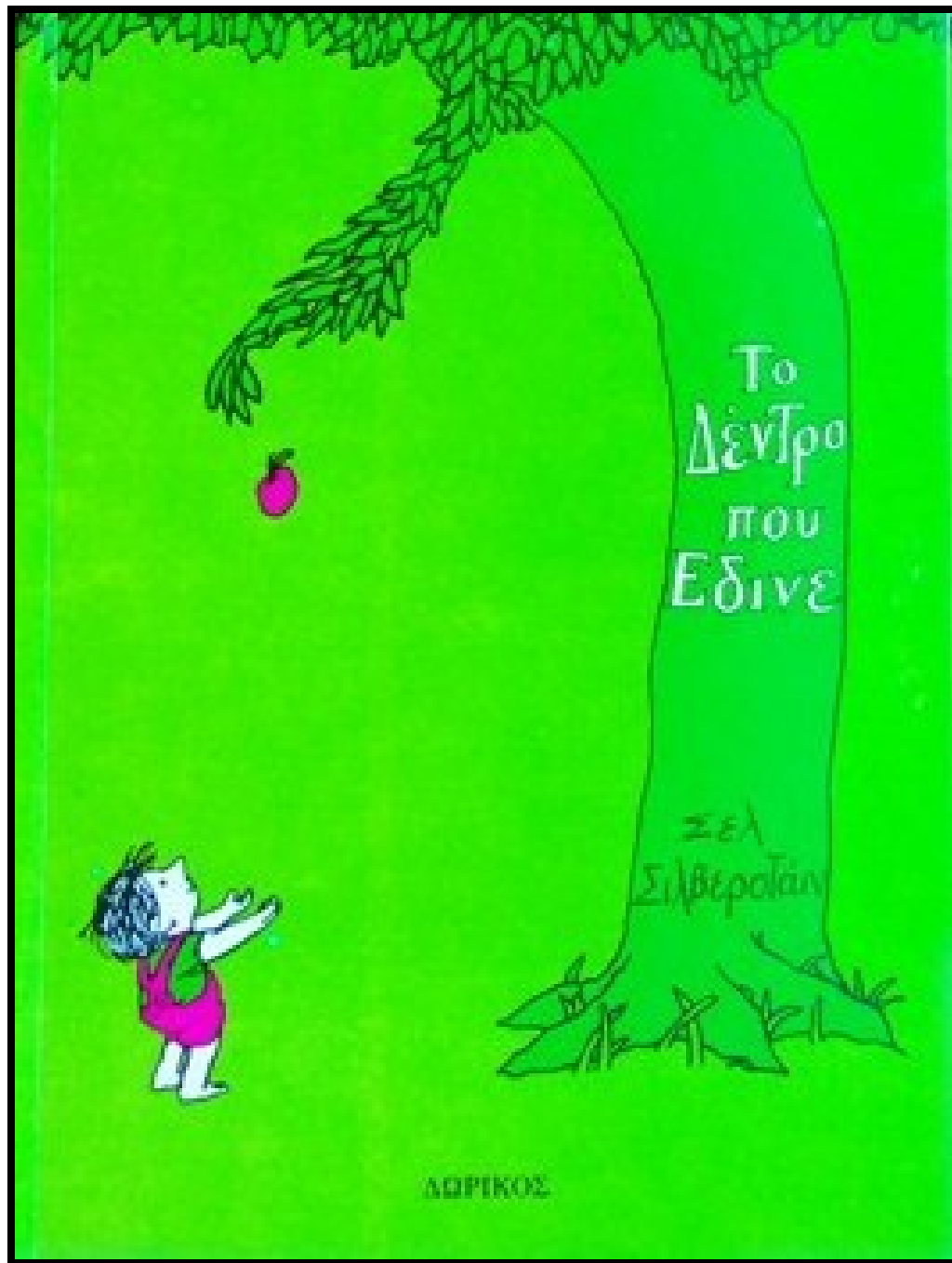

«Το δέντρο που έδινε»

By Shel Silverstein

tritakia1.blogspot.com

Το
Δέντρο
που
Έδινε

ΣΕΙ
Σιφοροτιάνη

ΑΔΡΙΚΟΣ

**Μια φορά κι έναν καιρό
ήταν μια μηλιά ...**

**η οποία αγαπούσε πολύ
ένα αγοράκι.**

**Και κάθε μέρα το αγόρι
πήγαινε**

και μάζευε τα φύλλα της

**και τα έπλεκε στεφάνι κι
έπαιζε το βασιλιά του
δάσους.**

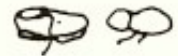

**Σκαρφάλωνε στον
κορμό της**

**ΚΙ ΕΚΑΝΕ ΚΟΥΝΙΑ ΣΤΑ
ΚΛΑΔΙΑ ΤΗΣ**

κι έτρωγε μήλα.

S.

A black and white line drawing of a large tree with dense foliage. The tree's trunk is on the right, and its branches with many small leaves extend across the top and left. In the bottom left corner, a small child is crouching behind a large, rounded rock, appearing to be hiding. The child has a simple, smiling face. The background is plain white.

Παίζανε και κρυφτό.

**Κι όταν το αγόρι
κουραζόταν, αποκοιμιόταν
στον ίσκιο της..**

**Και το αγόρι αγαπούσε
την μηλιά...**

πάρα πολύ.
Κι η μηλιά ήταν
ευτυχισμένη.

**Μα πέρασαν τα
χρόνια.**

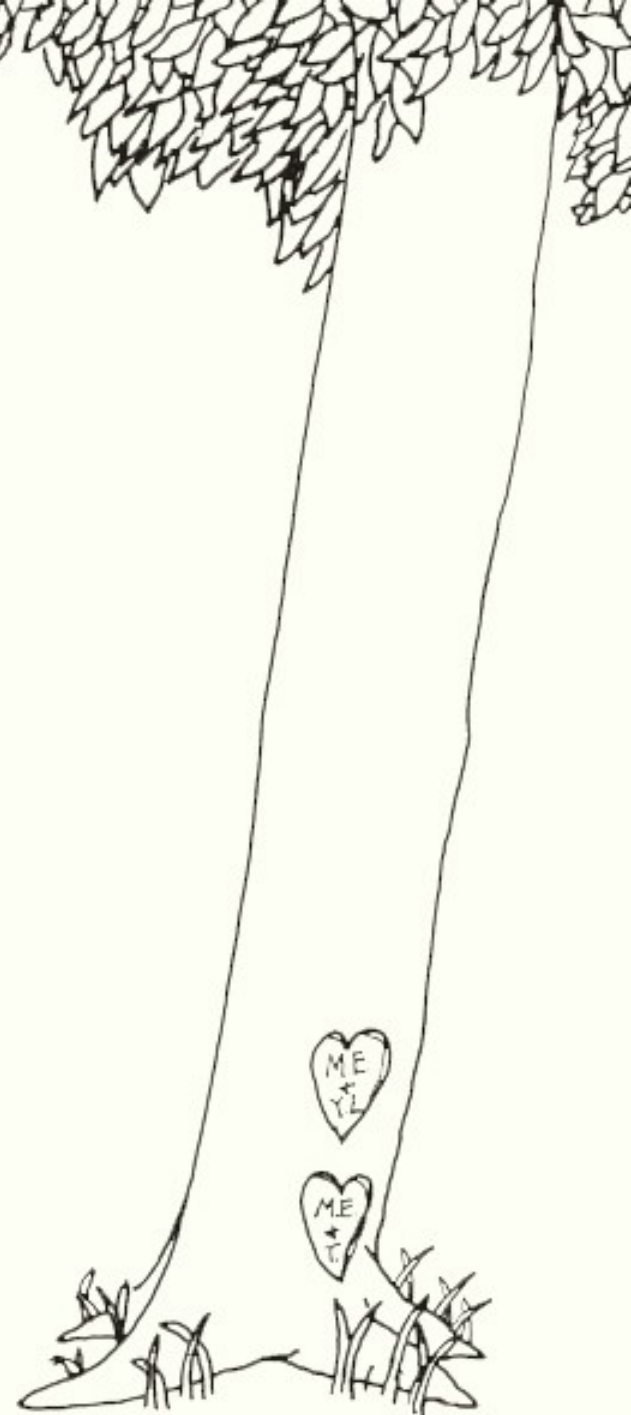
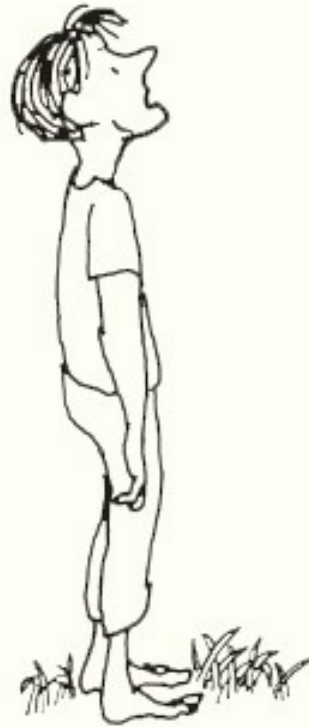

**Και το αγόρι
μεγάλωσε.**

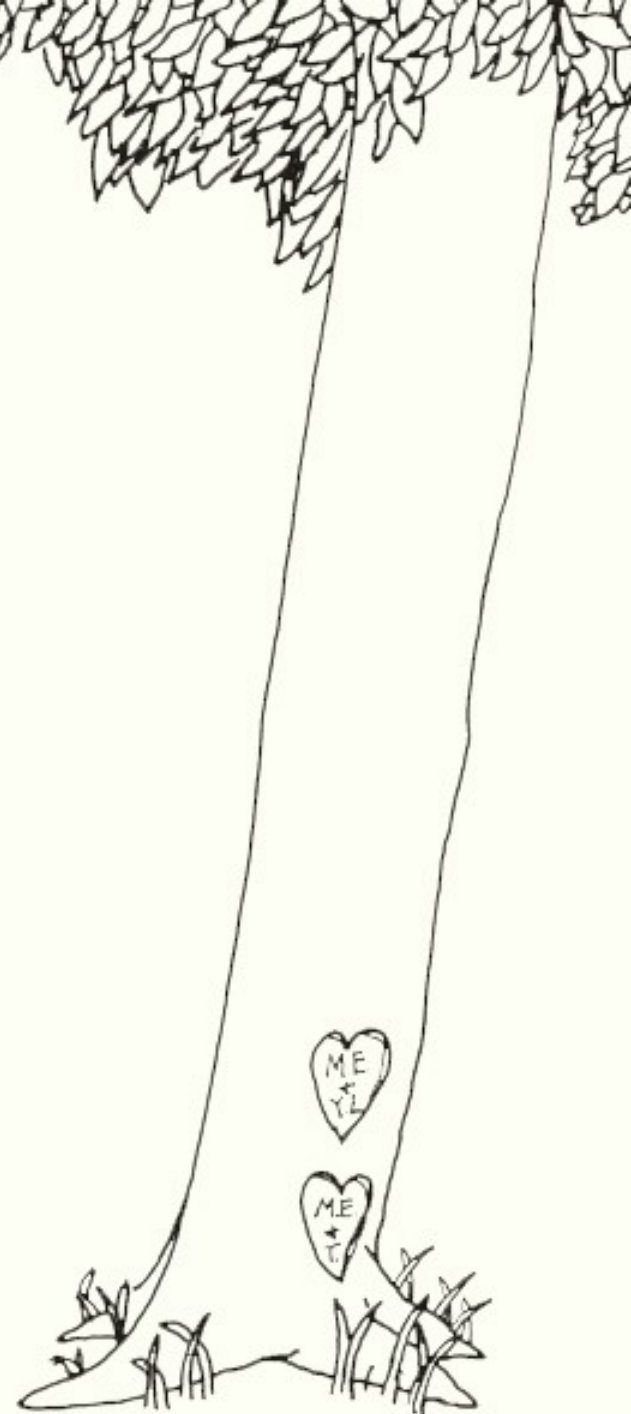
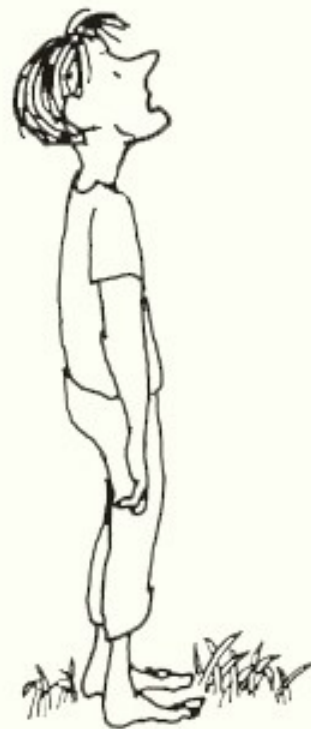

**Και πολλές φορές η
μηλιά έμενε μοναχή.**

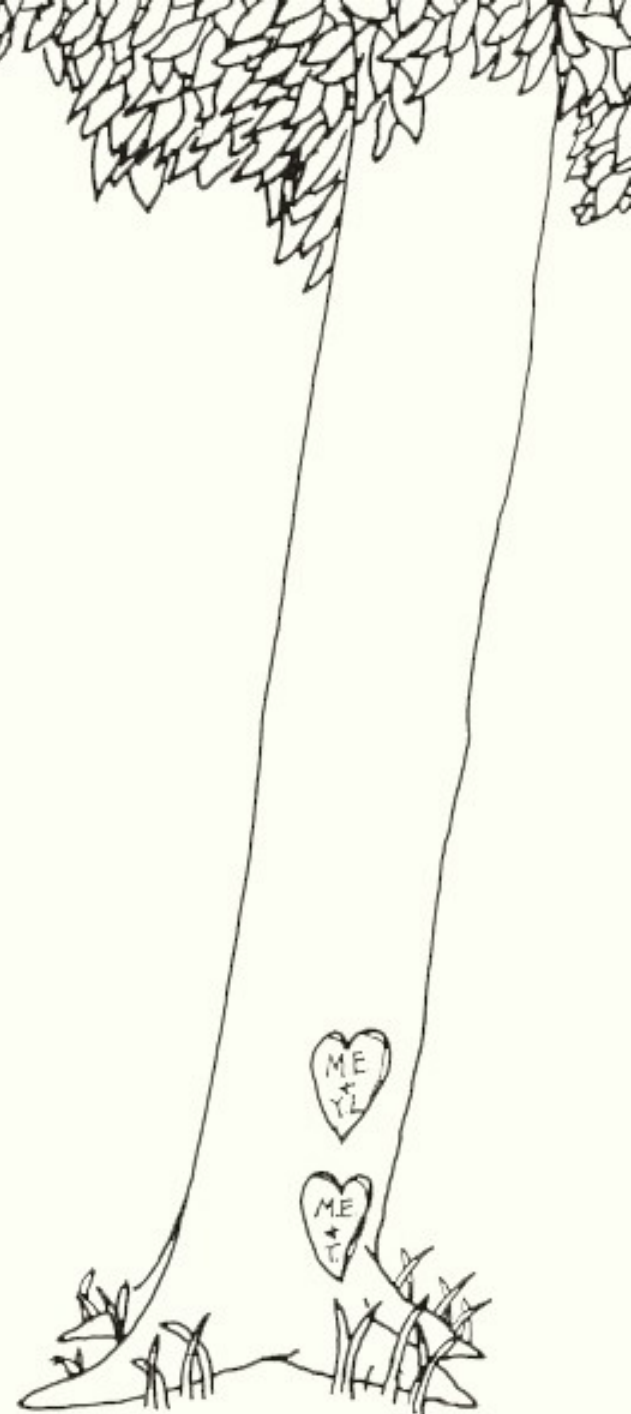
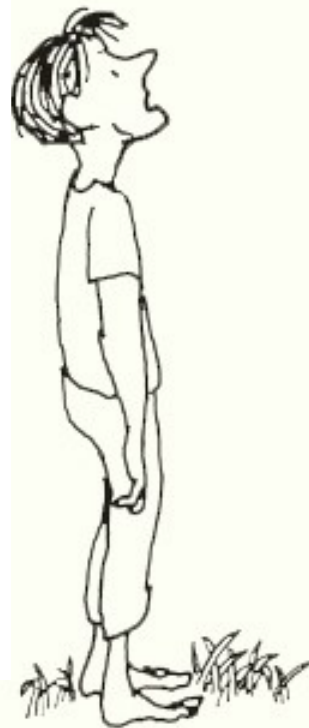
Τότε μια μέρα το αγόρι
πήγε στη μηλιά και η
μηλιά είπε :
«Έλα, Αγόρι, έλα να
σκαρφαλώσεις στον
κορμό μου, να φας μήλα
και να παίξεις στον ίσκιο
μου αποκάτω και να'σαι
ευτυχισμένο»

«Είμαι μεγάλος πια για να
σκαρφαλώνω και να
παίζω», είπε το αγόρι.
«Θέλω ν' αγοράσω
πράματα και να
καλοπεράσω. Θέλω λεφτά.
Μπορείς να μου δώσεις
λεφτά;»

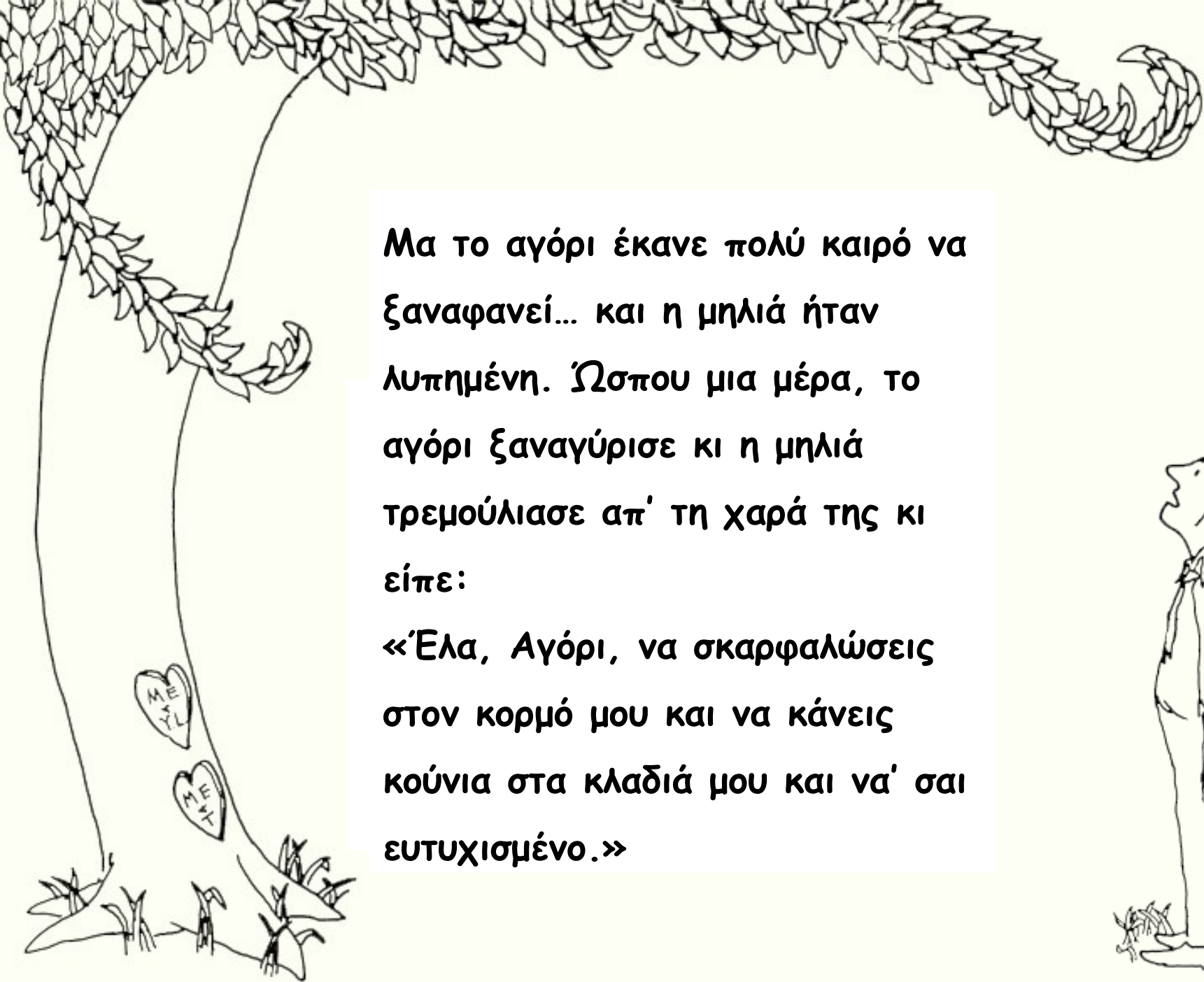

«Λυπάμαι», είπε η μηλιά,
«μα δεν έχω λεφτά. Έχω
μοναχά φύλλα και μήλα.
Πάρε τα μήλα μου, Αγόρι,
και πούλησέ τα στην πόλη.
Έτσι θα' χεις λεφτά και
θα' σαι ευτυχισμένο.»

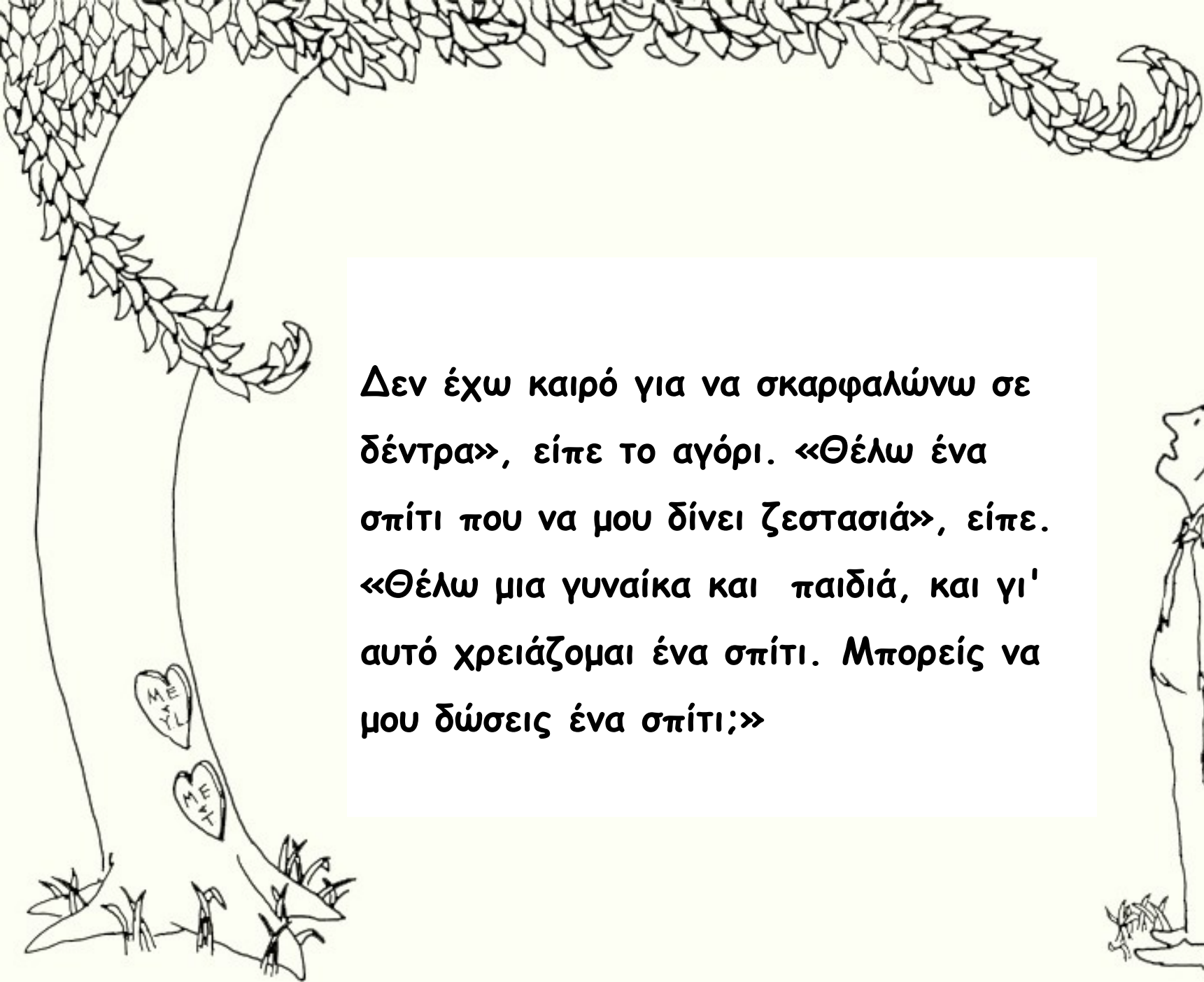
Και τότε το αγόρι σκαρφάλωσε στη μηλιά,
μάζεψε τα μήλα της και τα πήρε μαζί του.
Και η μηλιά ήταν ευτυχισμένη.

Μα το αγόρι έκανε πολύ καιρό να ξαναφανεί... και η μηλιά ήταν λυπημένη. Ώσπου μια μέρα, το αγόρι ξαναγύρισε κι η μηλιά τρεμούλιασε απ' τη χαρά της κι είπε:

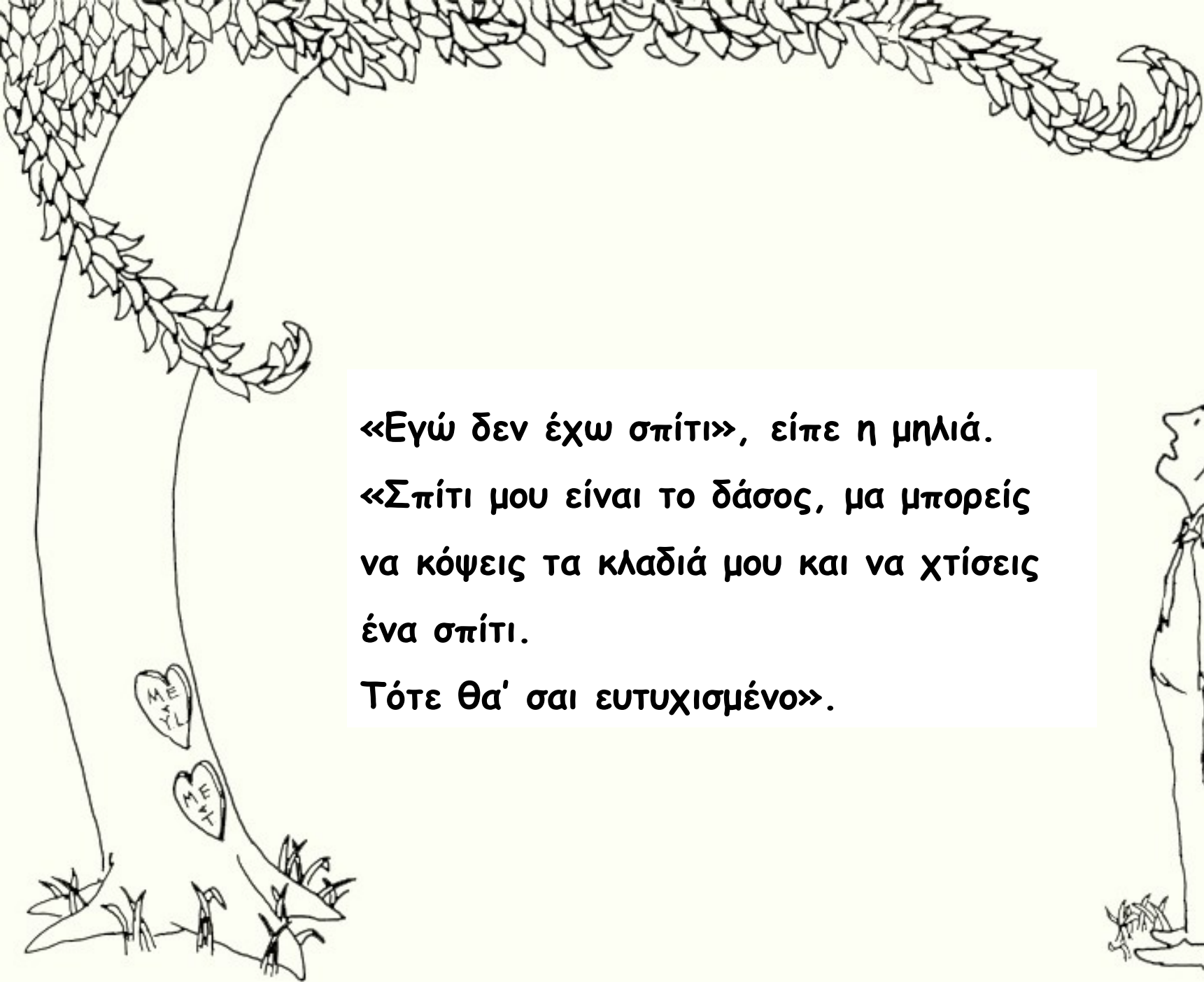
«Έλα, Αγόρι, να σκαρφαλώσεις στον κορμό μου και να κάνεις κούνια στα κλαδιά μου και να'σαι ευτυχισμένο.»

Δεν έχω καιρό για να σκαφαλώνω σε δέντρα», είπε το αγόρι. «Θέλω ένα σπίτι που να μου δίνει ζεστασιά», είπε. «Θέλω μια γυναίκα και παιδιά, και γι' αυτό χρειάζομαι ένα σπίτι. Μπορείς να μου δώσεις ένα σπίτι;»

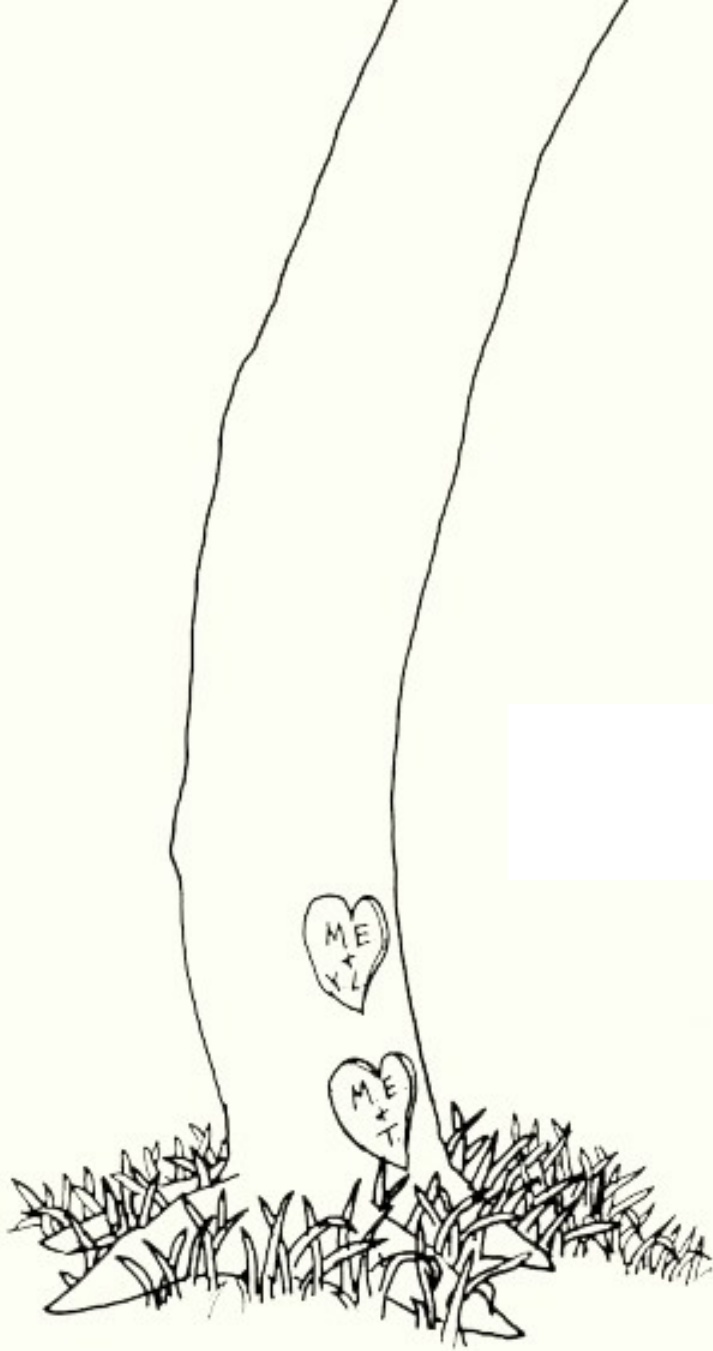

«Εγώ δεν έχω σπίτι», είπε η μηλιά.
«Σπίτι μου είναι το δάσος, μα μπορείς
να κόψεις τα κλαδιά μου και να χτίσεις
ένα σπίτι.
Τότε θα'σαι ευτυχισμένο».

Και έτσι το αγόρι έκοψε τα κλαδιά της και τα πήρε μαζί του για να χτίσει το σπίτι του.

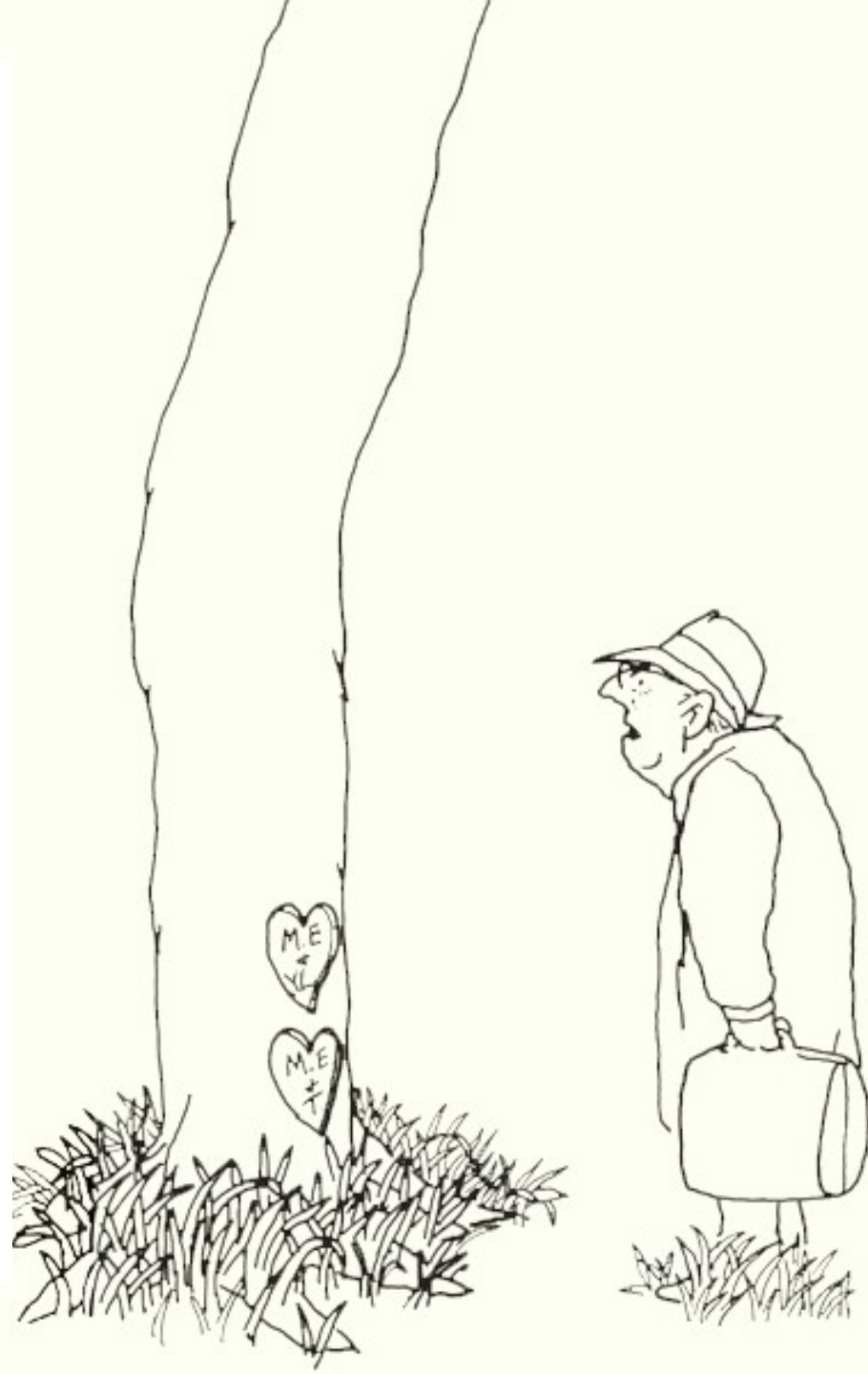

Και η μηλιά ήταν
ευτυχισμένη.

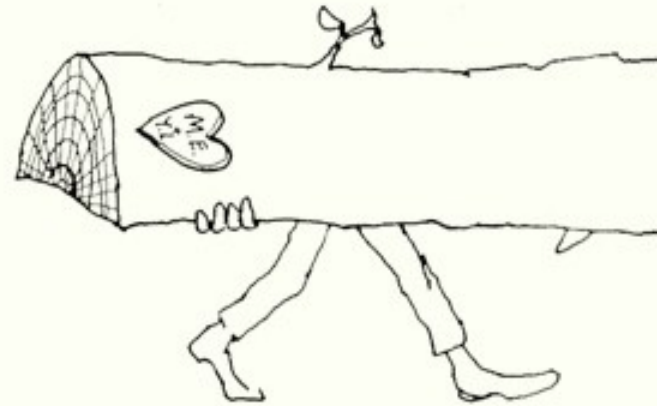
Μα το αγόρι έκανε πολύ καιρό να ξαναφανεί. Και ξαναγύρισε, η μηλιά ήταν τόσο ευτυχισμένη που ούτε να μιλήσει καλά-καλά δεν μπορούσε .
«Έλα, Αγόρι», ψιθύρισε, «έλα να παίξεις».

«Είμαι πια πολύ γέρος και πολύ λυπημένος για να παίζω», είπε το αγόρι. «Θέλω μια βάρκα π να με πάρει μακριά. Μπορείς να μου δώσεις μια βάρκα;»

«Κόψε τον κορμό μου και φτιάξε μια βάρκα», είπε η μηλιά. Έτσι θα μπορέσεις να φύγεις μακριά... και να'σαι ευτυχισμένο.»

Και τότε το αγόρι έκοψε τον κορμό της
έφτιαξε μια βάρκα κι έφυγε μακριά.

Κι η μηλιά ήταν ευτυχισμένη...
μα όχι πραγματικά.

Κι ύστερα από πολύ καιρό το αγόρι
ξαναγύρισε.

«Λυπάμαι, Αγόρι», είπε η μηλιά «μα δε
μου απόμεινε τίποτα πια για να σου δώσω...
Δεν έχω μήλα.»

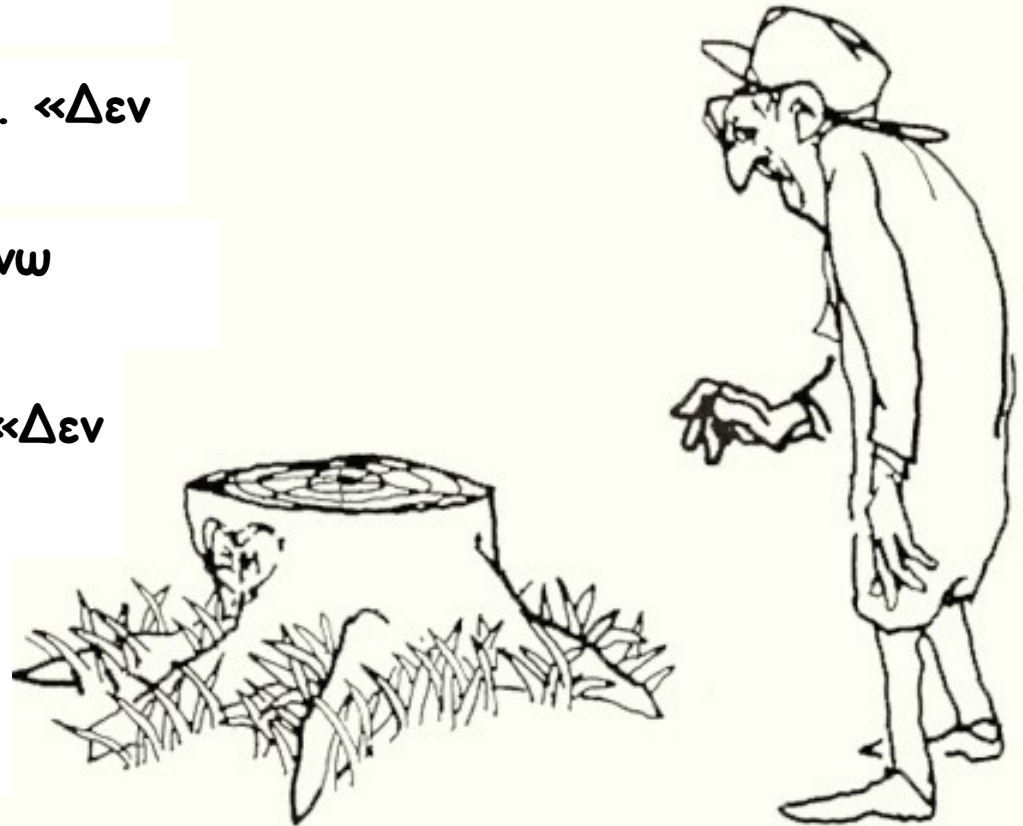
«Τα δόντια μου δεν είναι πια
μήλα», είπε το αγόρι.

«Δεν έχω κλαδιά», είπε η μηλιά. «Δεν
μπορείς να κάνεις κούνια...»

«Είμαι πολύ γέρος πια για να κάνω
κούνια» είπε το αγόρι.

«Δεν έχω κορμό», είπε η μηλιά. «Δεν
μπορείς να σκαρφαλώσεις...»

«Είμαι πολύ κουρασμένος για να
σκαρφαλώνω», είπε το αγόρι.

«Λυπάμαι», αναστέναξε η μηλιά,
«Μακάρι να μπορούσα να σου δώσω κάτι...
μα δε μου απόμεινε τίποτα πια. Δεν είμαι
παρά ένα γέρικο κούτσουρο. Λυπάμαι...»

«Δε θέλω και πολλά τώρα πια», είπε το
αγόρι, «μόνο ένα ήσυχο μέρος να κάτσω
και να ξαποστάσω. Είμαι πολύ
κουρασμένος.»

«Τότε» είπε η μηλιά κι ίσιωσε όσο
μπορούσε τον κορμό της, «τότε, ένα
γέρικο κούτσουρο είναι ό,τι πρέπει για να
κάτσεις και να ξαποστάσεις. Έλα, Αγόρι,
κάτσε. Κάτσε και ξεκουράσου.»

Και το αγόρι έκατσε και
ξεκουράστηκε.

Και η μηλιά ήταν ευτυχισμένη...!!!

...

ΤΕΛΟΣ